

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 077444 21 Gž 2

Novi Travnik, 06.05.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senad Begović predsjednik vijeća, Stana Imamović i Mirjana Grubešić članovi vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D. Č., rođena Č. kći S. iz D. V., zastupana po punomoćniku Omeragić Abazu, advokatu iz Donjeg Vakufa, protiv tuženih 1.) R. S. rođena K. iz..., D. V., 2.) R. K., kći N. iz ..., D. V., 3.) N. T., sin B. iz ..., D. V., 4.) J. J., sin S. iz..., D. V., 5.) B. Č., sin S. iz ..., D. V., 6.) O. K., sin K. iz R. D.V., 7.) N. K., sin K. iz..., D.V., 8.) P. T., sin T. iz ..., D. V., 9.) N. T., sin P. iz ... D. V., 10.) N. K., sin N. iz ..., D. V., 11.) S. K., sin N. iz ..., D. V., 12.) M. K., rođena R. iz , D. V., 13.) R. V., rođena K. iz..., D. V., 14.) J. Č., rođena K. iz ..., D. V., 15.) J. K., sin L. iz ..., D. V., 16.) Lj. K., kći K. iz ..., D. V., 17.) V. B., rođena K., kći K. iz G., 18.) V. Č., sin S. iz ..., D. V., 19.) J. K., sin K. iz..., D. V., 20.) Ž. K., sin M. iz K., D. V., 21.) N.L., kći N. iz..., D.V., 22.) Lj.K.1 , rođena Č., kći S. iz G., 23.) R. K., sin S. iz..., D. V., 24.) R. H. rođena K., kći S. iz B., 25.) O. I., sin P. iz..., D. V., 26.) Lj. S., rođena M., kći Đ. iz S., 27.) J. Č., sin S. iz ..., D. V., svi nepoznatog mjesta boravka i zastupani po posebnom staratelju Husejnbegović Esmi advokat iz Bugojna, 28.) Država Bosne i Hercegovine zastupana po Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine. ulica Džemala Bijedić broj 39., Sarajevo i 29.) B. P. rođene Č., kći V. iz B. G., ulica ..., radi sticanja prava vlasništva dosjelosti, vrijednost spora 500,00 KM, odlučujući o žalbi Države Bosne i Hercegovine izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 077444 19 P 2 od 15.10.2020. godine, u sjednici vijeća održana, 06.05.2021. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba Države Bosne i Hercegovine se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 P 077444 19 P 2 od 15.10.2020. godine.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice i utvrđeno da je po osnovu dosjelosti stekla pravo vlasništva sa 1/1 dijela na novoformiranoj parceli k.č. broj 986/2 upisana u zemljišnoknjižnom ulošku broj 164 k.o. ... i da su joj slijedom prednjeg utvrđenja tuženi dužni priznati to pravo i trpjeti da se u zemljišnim knjigama upiše kao vlasnica ove parcele (stav prvi izreke) i da svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka (stav drugi izreke).

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavila tužena Država Bosna i Hercegovina iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku. U bitnom navodi da ni u ponovljenom postupku dokazi nisu cijereni na propisan način, da presuda nije obrazložena prema utvrđenim standardima i da ni uređena tužba ne sadrži propisane elemente, zbog čega su počinjene povrede člana 8., 53. i 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku, što je

uticalo na pravilnost i zakonitost pobijane presude u smislu člana 209. istog zakona. Pored toga navodi da je uređena tužba zasnovana na činjenicama i dokazima koji nisu isticali i predlagani u prethodnom postupku, pri čemu posebno ukazuje da je u međuvremenu izvršeno cijepanje matične parcele od koje su nastale k.č. broj 986/1 i 986/2 o čemu tužena nije imala saznanja, niti je jasno po kom osnovu i čijem prijedlogu je izvršeno cijepanje, da je prvostepeni sud pokazao pristrasnost prema tužiteljici u odnosu na tužene, jer nije cijenio prigovor niti dokaze žaliteljice. Oспорava i ostale dokaze tužiteljice, naročito nalaz vještaka iako je sud na temelju ovog utvrdio da postoji kontinuitet posjeda jer nije dokazano da su prednici tužiteljice bili u posjedu parcele novog premjera broj 603, da je ova parcela formirana nakon avionskog snimanja 1974. godine, zbog čega ni prednici tužiteljice nisu imali valjan osnov za upis posjeda, da iz ugovora o poklonu od 20.05.2011. godine nesporno proizilazi od kada je tužiteljica u posjedu ove parcele i da u vrijeme podnošenja tužbe nije bila posjeda duže od 10 godina, što je pretpostavka za utvrđenje prava vlasništva u smislu člana 58. Zakona o stvarnim pravima. Iz navedenih razloga smatra da je pobijana presuda zasnovana ne na pravilnoj primjeni materijalnih propisa, pri čemu posebno ukazuje na odredbe Zakona o zabrani raspolaganja državnom imovinom koji nije stavljen van snage odredbom člana 370. Zakona o stvarnim pravima. Stoga predlaže ovom sudu da preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan ili da presudu ukine i odbaci tužbu. Potražuje naknadu za sastav žalbe u iznosu od 240,00 KM.

Tužiteljica je dostavila odgovor na žalbu. Oспорava sve žalbene navode i predlaže ovom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu, a prvostepenu presudu potvrdi jer tužena nije prisustvovala ni jednoj procesnoj radnji niti je predlagala dokaze na okolnosti osporavanja tužbenog zahtjeva.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa proizilazi da je po žalbi tužene Države Bosne i Hercegovine, rješenjem ovoga suda od 13.02.2019. godina ukinuta presuda prvostepenog suda od 25.09.2018. godine, jer su uočene povrede parničnog postupka koje je mogao otkloniti samo prvostepeni sud. Prvenstveno što nije ispitao valjanost konačno opredijeljenog tužbenog zahtjeva, koji nije sadržavao sve elemente iz člana 53 Zakona o parničnom postupku, zbog čega je postupao po neurednoj tužbi. Pored toga presuda je ukinuta zbog načina predlaganja vještačenja, donošenja rješenja o obimu i predmetu vještačenja i drugih propusta na koje je ukazano tim rješenjem. Zbog počinjenih propusta, naloženo je prvostepenom sudu da u ponovnom postupku pozove tužiteljicu da uredi tužbu na način da tužbeni zahtjev bude određen i provediv u skladu sa stanjem zemljišno-knjižnog uloška broj 164 k.o. ..., da zatim pravilnom ocjenom predloženih i izvedenih dokaza utvrdi relevantne činjenice na koje će pravilno primijeniti materijalno pravo i odluku obrazložiti prema utvrđenim standardima.

Postupajući po uputama ovoga suda u ponovnom postupku rješenjem od 28.03.2019. godine, tužiteljici je vraćena tužba na uređenje, koja je uređena podneskom od 06.09.2019. godine. Uz uređenu tužbu tužiteljica je pored ranije

izvedenih materijalnih dokaza, dostavila i novi zemljišnoknjižni izvadak od 05.06.2019. godine za zemljišnoknjižni uložak broj 164 k.o. ... u kome je upisana parcela koja je predmet ovog spora. Na pripremno ročište koje je održano 18.11.2019. godine, žaliteljica nije pristupila iako je uredno obaviještena, ali je 11.11.2019. godine dostavila podnesak u kome obavještava sud da je obaviještena o terminu održavanja ročišta, ali da iz objektivnih razloga ne može pristupiti. Istim podneskom je osporila i uređenu tužbu jer smatra da nije sačinjena prema uputama ovoga suda, da se zasniva na ranijem nalazu vještaka i zemljišnoknjižnim evidencijama koje vještak nije tada utvrdio, zbog čega i dalje smatra da parcela k.č. 986/2 ne postoji, te predlaže da sud uređenu tužbu odbaci kao neurednu ili odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Predmet konačno opredijeljenog tužbenog zahtjeva iz podneska od 06.09.2019. godine, je utvrđivanje prava vlasništva po osnovu dosjelnosti na novoformiranoj parceli k.č. broj 986/2 iz zemljišnoknjižnog uloška broj 164 k.o. ..., upis prava vlasništva na toj parceli sa dijelom 1/1 i da se iz zemljišne knjige kao suvlasnici brišu tuženi.

Članom 7. stav 1. i 123. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisana je obaveza parničnih stranaka da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvedu dokaze kojima će te činjenice utvrditi (tzv. raspravno načelo). Iz ove zakonske odredbe proizilazi da je teret dokaza isključivo na parničnim strankama.

Iz raspravnog zapisnika sa pripremnog ročišta od 18.11.2019. godine proizilazi da žaliteljica nije pristupila na ročište, iako je uredno obaviještena i da je sud prihvatio predložene dokaze tužiteljice. Između ostalog i uviđaj na licu mjesta uz prisustvo vještaka geodetske struke radi identifikacije spornih parcela, odnosno da se vještak izjasni da li parcela novog premjera k.p. broj 603 iz Posjedovnog lista 242 k.o...., na kojoj je tužiteljica upisana kao posjednik 1/1, odgovara novoformiranoj parceli starog premjera k.č. broj 986/2 iz zemljišnoknjižnog uloška broj 164 k.o.... Postupajući po nalogu suda vještak je 17.06.2020. godine sačinio osnovni nalaz i 04.08.2020. godine dopunu nalaza.

Svi predloženi dokazi tužiteljice provedeni su na glavnoj raspravi, na koju žaliteljica takođe nije pristupila, ali se na nalaze vještaka očitovala podnescima od 14.07.2020. godine i 18.09.2020. godine, koje je osporila i predložila da sud odbaci tužbu kao neurednu. Međutim, u ovim podnescima ne spori da je tužiteljica u posjedu predmetne parcele, ali nije upisana u zemljišnoknjižnom izvatku koji je izveden kao dokaz u prethodnom postupku.

Članom 53. stav 2. Zakona o parničnom postupku je propisano šta mora sadržavati svaka tužba. Između ostalog jasan zahtjev u pogledu glavne stvari, činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev i dokaze kojima će te činjenice biti utvrđene. Nasuprot žalbenim navodima uređena tužba od 06.09.2019. godine je jasna i provediva, jer sadrži zemljišnoknjižne podatke predmetne parcele i sačinjena je prema uputama ovoga suda iz Rješenja od 13.02.2019. godine.

Ocjenom provedenih dokaza na način propisan članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku prvostepeni sud je utvrdio da je tužiteljica upisana kao posjednik parcele premjera k.p. 603 zvana „livada IV klase“ površine 7396 m² na osnovu Ugovora o poklonu broj OPU-IP-292/11 zaključen između tužene B. P.

kao poklonodavca i tužiteljice kao poklonoprimca, koju je tužena B. P. 2007. godine naslijedila od svog oca V. Č. i da je formirana prije 01.01.1978. godine, dakle prije stupanja na snagu novog premjera od kada su prednici tužiteljice u posjedu te parcele, a tužiteljica od 2011. godine, dakle u kontinuiranom posjedu duže od 20 godina (što ne spori ni tužena Država BiH) i da je tužena Država BiH u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik predmetne nekretnine na osnovu ugovora o poklonu zaključen 1976. godine sa S. K. sin J. Vještak geodetske struke je izvršio identifikaciju starog i novog premjera i utvrdio da parcela k.p. 603 iz posjedovnog lista 242 k.o...., odgovara parceli starog premjera k.č. 986/2 iz zemljišnoknjižnog uložka broj 164 k.o. ...

Uz uređenu tužbu, tužiteljica je na okolnosti osnovanosti tužbenog zahtjeva pored dokaza koji su ranije izvedeni, dostavila i zemljišnoknjižni izvadak za zemljišnoknjižni uložak broj 164 k.o. ...od 05.09.2019. godine, iz koga proizilazi da su u popisnom listu upisane dvije parcele i to 986/1 površine 7450 m² i 986/2 površine 6000 m². Ovaj izvadak je koristio i vještak u nalazima od 17.06.2020. godine i 04.08.2020. godine. Kako je ponovljeni postupak počeo od pripremnog ročišta, shodno odredbi člana 7. stav 1. i 123. stav 1., a u vezi sa članom 81. Zakona o parničnom postupku, stranke su bile ovlaštene predlagati i nove dokaze. Stoga su neosnovani žalbeni navodi da tužiteljica nije mogla kao dokaz predlagati novi zemljišnoknjižni izvadak i vještačenje na okolnosti identifikacije parcele novog premjera k.p. 603 sa novoformiranom parcelom starog premjera k.č. 986/2.

Neosnovani su i žalbeni navodi da dokazi žaliteljice nisu cijenjeni u skladu sa Zakonom o parničnom postupku i da odlučne činjenice nisu potpuno i pravilno utvrđene. Naime, nije sporno da žaliteljica nije pristupila ni na jedno zakazano ročište u ponovljenom postupku, iako je uredno obaviještena, nego je sa sudom komunicirala samo podnescima i da nije imala dokaznih prijedloga, zbog čega su cijenjeni samo dokazi tužiteljice, a pobijana presuda je zasnovana na činjenicama koje su utvrđene ocjenom tih dokaza. Prije svega na nalazu vještaka geodetske struke, na koji ni tužena nije imala suštinskih primjedbi, osim što navodi da kod izrade nalaza nije mogao koristiti novi zemljišnoknjižni izvadak.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sud cijenio prigovore žaliteljice Države BiH iz podnesaka od 14.07.2020. godine i 18.09.2020. godine kojima osporava urednost tužbe i nalaz vještaka, kao i prigovore u odnosu na primjenu Zakona o poljoprivrednom zemljištu Federacije BiH. Stoga su neosnovani i žalbeni navodi istaknuti u tom pravcu.

Ocjenom provedenih dokaza tužiteljice, utvrđeno je da su prednici tužiteljice u posjedu parcele starog premjera k.p. 603 i prije stupanja na snagu novog premjera (01.01.1978. godine), da je tužiteljica upisana kao posjednik predmetne parcele po osnovu ugovora o poklonu zaključen sa tuženom B. P., a koja je ovu parcelu naslijedila od umrlog oca V. Č. 2007. godine i da ova parcela odgovara parceli starog premjera k.č. 986/2 iz zemljišnoknjižnog uložka broj 164 k... Kako navedene odlučne činjenice nisu dovedene u sumnju ni žalbom, nasuprot žalbenim navodima pobijana presuda je zasnovana na pravilnoj primjeni člana 58., 316. stav 1. i 326. Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“ broj 66/2013 i 100/2013), jer je sticanje prava vlasništva dosjelošću regulisano na identičan način kao odredbom člana 32. ranije važećeg Zakona o vlasničko pravnim odnosima („Službene novine Federacije BiH“ broj 6/98).

Činjenica da je Država BiH na osnovu ugovora o poklonu sa Stankom Krajina od 1976. godine, bila upisana kao suvlasnik matične parcele starog premjera broj 986, ne utiče na pravilnost i zakonitost prvostepene presude, budući da nije dokazala da je na predmetnoj parceli ostvarivala vlasnička prava (upotreba i korištenje) u smislu člana 17. Zakona o stvarnim pravima. Naprotiv, ne spori da su tužiteljica i njeni prednici upisani kao posjednici parcele novog premjera k.p. broj 603 na osnovu avio snimanja iz 1974. godine i da su je neometano koristili, iz čega proizilazi da je žaliteljica u zemljišnoj knjizi bila samo formalno upisana kao vlasnik te parcele.

Obrazloženje pobijane presude zadovoljava u cijelosti standarde utvrđene odredbama člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ovo iz razloga što je na jasan način obrazložen tužbeni zahtjev, data jasna ocjena provedenih dokaza i navedene odlučne činjenice koje su utvrđene na osnovu provedenih dokaza, obrazloženi razlozi zbog čega se u ovoj pravnoj stvari primjenjuju odredbe Zakona o stvarnim pravima i Zakona o vlasničkopравnim odnosima, a ne odredbe Zakona o zabrani raspolaganja državnom imovinom („Službeni glasnik BiH“ broj 18/05, 29/06, 85/06, i 32/07). Činjenične i pravne razloge prvostepenog suda u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Ostali žalbeni navodi nisu cijenjeni iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove odluke shodno odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća
Senad Begović